

ЧИЧАК

САТИРИЧНИ ДОДАТАК ЗА КРАЉЕВО И ОТАЏИНУ ☺ УРЕЂУЈЕ КРАЉЕВСКИ САТИРИЧНИ КРУГ

Миланко КАЛИЧАНИН

У КРАЉЕВУ СЕ ЗНА КО ПИЈЕ, А КО ПЛАБА, САМО СЕ НЕ ЗНА ДОКЛЕ ЋЕ ОВИ ДРУГИ ИЗДРЖАТИ.

КРАЉЕВЧАНИ СУ ПОЗНАТИ КУЛИНАРИ, МАЛО-МАЛО, ПА КОМШИЈА КОМШИЈИ ЗАПРЖИ ЧОРБУ!
И. Шекуљица

ПРИМЕЊУЈЕМО ЕВРОПСКЕ СТАНДАРДЕ, ИМАМО ГРОБЉЕ ЗА БОГАТЕ, И ЗА СИРОТИЊУ!

НЕМАМО ЈАВНЕ ТООЛЕТЕ, А СВЕ ЈЕ ВИШЕ СЕРАТОРА!

ИМАМО КУЧИБЕ С ПЕДИГРЕОМ, АЛИ СЕ ВИШЕ ЦЕНЕ ЦУКЕЛЕ.

Р. Д. Блажић

КОНФУЧИЈЕ: КАД ВИДИШ ТИП ИГРЕ ЈЕДНОГ НАРОДА, ЗНАШ МУ КАРАКТЕР. ГЛОБАЛИСТА: КАД ЗНАШ КАРАКТЕР ЈЕДНОГ НАРОДА, МОЖЕШ ДА СЕ ИГРАШ!

З. Туцаковић

ОВА МОЈА ГЛЕДА У ПРАЗАН ЛИСТ, ЧИТА ЖЕНСКА ПРАВА!

ДОБРА ЈЕ ОВА ШУМАДИЈСКА ЛОЗА! САМО МИ СЕ ЧИНИ ДА ИМА ПРЕВИШЕ МОРАВЕ У ЊОЈ!

Н. Ђејо Вујовић

ХТЕО САМ ДА КАЖЕМ ЈОШ НЕШТО ПО ПОСЛОВНИКУ, АЛИ МИ ВЕЋ ПОНЕСТАЈЕ ТООЛЕТ ПАПИРА.

В. Игњатовић

СПОРТСКИ ЕПИГРАМИ

ПАРТИЗАН

За њега се не навија. Он се, просто, воли. Чак и када му мафија узме живот голи!

ЗВЕЗДА

Бајерн, Бајерн, е па шта је? Ако ј' Бајерн, није лав! Бајерн, Бајерн... Па нека је! Нек' је нама голман здрав!

Зоран Туцаковић

ИЗЈАВА БОЛНА ГЛАВА

"Моје су амбиције увек да у некој области, која није развијена, направим чудо."

Млађан Динкић, чудо-твор с предумишљајем

АФОРИЗАМ БРОЈА

О СЕБАМ СЕ КАО ЗИДАР, У ГЛАВИ ИМАМ КРЕЧАНУ, У БУБРЕЗИМА ПЕСАК, А МЕЂУ НОГАМА — ВИСАК!!!
Небојша-Ђејо ВУЈОВИЋ

СИНДИКАТ

Мирно спавај, нано, све је прокоцкано... Само беда није, барјак јој се вије!

Радомир Д. Блажић

ДОБИТНИЦА

Има једна пензионерка што због пензије није љута, јер, уместо једном месечно, она добија два пута!

Илија Шекуљица

Зоран Туцаковић (ПОД)СЕБАЊЕ НА БУДУЊНОСТ

Зима 2050. године. Модерна вишеспратница у предграђу Јужног Београда. Један од истоветних станова: соба, кухињица, купатило, тескобни ходник - цирку 30 квадрата. Кухиња са кухињским елементима, дедом у избледелом цинсу и унуком у цинсу са кожним детаљима. Испод прозорчета икона у дебелом раму: амблем НАТО у средини круга, чију кружницу чине блажени ликови апостола Новог Светског Поретка. Из спаваће собе чује се усаглашено хркање.

Унук - мршави бледуњави десетогодишњак обријане главе, подругљивих очију украшених љубичастим подочњацима који указују на стечено ноћно искуство, шпицастог носа, танких усана, упалих рамена и приметно погрбљен.

Деда - мршави бледуњави седамдесетогодишњак, ћелавко крупних воловских очију украшених тамноплавим подочњацима који указују на претрпљено животно искуство, улубљеног носа, неуредне браде, упалих рамена и приметно погрбљен.

Пола сата до поноћи.

Унук: Ала моторци стружу! Еј, грена, дај неку кинту!

Деда: Немам.

Унук: Кење ми, већа си стипса од ђалета. Није ти фазон! Дај, бре, евроње да компензирам пиће за цупи и клапу.

Деда: Још фураш са оном лихтушом? А и пјатоси ти добри - тресу се и кад су стондирани, и кад нису.

Унук: Ти ћути! Кад се надринкаш, имаш гори фивер од кење док ждрака мексичку серију! Даш-не даш?

Деда: Нек ти дају они што те изродише таквог! Ваљда и мени треба кинта! И ја сам борн ту би лајв!

Унук: Шо? Да томболишеш до ујутру? Више волиш хазард него свој блад! Шејм он ју!

Деда: Где ме нађе! Сад ћу да се зарожем! Да си ти неки унук, послушао би самтајмс и самфинг што ти деда каже.

Унук: Ево, слушаћу те десет минута, ал да цалнеш неку лову.

Деда: Да си ме раније слушао, имао би свој мани!

Унук: Мислиш на оно кад си ме едвајси-рао да пабирчим конзерве по депонији?

Деда: Аха! Шта фали Геџону? Твој вршњак, а већ купио скутер од конзерви! Европа добро плаћа секундарне сировине.

Унук: Ма немој! Стављам ти до знања шта је Геџон фасовао поред скутера: кожни осип, глисте, астму...

Деда: Па? Сад бар може да купи сваки лек за своју бољку.

Унук: Чудо ми не рече да идем на штајгу ко Гердан, Рингосав и Хулимир, пошто стренџери воле чикинезере?

Деда: То не мораш, али си могао да за лепе паре дистрибуираш дискове педофилима.

Унук: Ох, мај Гад! Мај диар грена, ево слушаћу те још фајв минитс!

Деда: Мораш да скенираш сваки ченс за гуд лајф! Ево, ушли смо на врата Европе пре 40 година, а нисмо макли од улазног ходника! Осрамотили смо претке!

Унук: Само ти још гусле фале!

Деда: Од кога си ти чуо за гусле?

Унук: Реко ми ђале да су некад дрндали тај примитивни инструмент.

Деда: Гусле су, стјулид бој, спаљене до последње кад је пре 30 година народ спонтано прихватио препоруку невладине организације "Хјуман мјузик обсервер" о потреби уништења инструмената који изазивају националну еуфорију и шовинистичку квадрофонију.

Унук: И баш све спаљене? Нико не сакри бар један примерак? Ух, колико би се сад на аукцији добило за такав експонат!

Деда: Ма, добиле би се санкције и осуда европског мњења! Е, мој унуче, генерације су индоктриниране тим безвезним инструментом! Некад су гуслали оригинал слепци, а после слепаџије. Због таквих смо на једвите јаде уфурали у Европу!

Унук: Смири се! Трокираће ти харт.

Деда: Да се смирим? Знаш ли ти колико је унука трагично скончало зато што су им деде гуслале о српству, небеском народу, ратним победама? Теби твој грена неће то учинити!

Унук: А шта ћеш ти мени да гушлаш - пардон: свираш?

Деда: Тебе ће дека да поучи како треба!

Деда почиње да клеца, тресе главом и шири руке у хип-хоп фазону.

"Мили Нато, и Европо, на свему вам хвала-помогли сте да схватимо: Србија је мала. Некад било, некад било, сад се приповеда, унуке је на страдања наводио деда.

Гудио им на гуслама грозоморне песме,

а унуци чинили су оно што се не сме.

Терали су шиљак у нос Великога Брата,

исмевали су Шиптара, Турчина, Хрвата.

Гинули су без зазора, песмом заведени;

родољубље тад је било на високој цени.

Сачувај нас, ти Европо, таквих родољуба-

не требају нама гусле, ни војничка труба.

Не треба нам историја, да нас лаже, хвали-

нама треба дух Европе, ма под шљиву стали.

Изучени од потребе да будемо јаки,

сад желимо бити нежни, безбрижни и лаки.

Не мислимо на далеке врхове Урала,

већ слушамо кад нам кажу: Србија је мала.

Ако неки припев стари ноћу нас растужи,

помислимо: дани су нам све дужи и дужи.

Хладни обруч око срца стегнућемо тешке,

и јешћемо амер-соју, и енглеске трешње.*

Ој, Европо, мила мати, ми ти се кунемо

да са твога дивног пута никад не скренемо!

Ој, Европо, лепотице, наше росно цвеће,

српски народ бодро креће да сакулља смеће.

Такве среће у Србији до сад било није -

на све стране реактори, дивне депоније!

То је нама Америка и Европа дала,

и кличемо једногласно: Србија је мала!"

Унук, забезекнут, пиљи у деду. Деда се полако из екстазе враћа у нормалу. Завлачи руку у џеп, вади 2-3 папирне новчанице и дрхтавом руком пружа унуку. Унук захвали ироничним кезом, и похита ка излазу. Деда се уморно спушта на столицу. Из спаваће собе и даље се чује усаглашено хркање. Крај.

* Хип-хоп обрада СУМАТРЕ М. Црњанског

БАРУТАНА

Спомен подиже и камен изреже Д. Бунарџић